

[Bramsnæs.]

absolut ikke hører hjemme i en Aktieselskabslov.

I Staunings Forslag fandtes en Bestemmelse om, at Bestyrelsens Medlemmer til enhver Tid kunde afsættes af Generalforsamlingen, og at Direktøren til enhver Tid kunde suspenderes af Bestyrelsen og afskediges af den Selskabsmyndighed, der har ansat ham. Denne Bestemmelse er gaaet ud. Det er muligt, at man mener, det ligger i Sagens Natur, saa det ikke er nødvendigt at sætte det ind i Loven. Men selv om man mente, at det i Virkeligheden laa i Sagens Natur, forekommer det mig meningsløst at slette en saadan Bestemmelse, som een Gang har været optaget i et Lovforslag paa Rigsdagen. Man bibringer derved mange Mennesker den Tro, at der var Begrundelse derfor. Jeg ved ikke, hvorfor det ikke skal staa der, hvorfor man ikke skal sige til enhver Aktionær: Du maa vide, at der er Mulighed for, at Generalforsamlingen kan afsætte Bestyrelsen, hvis du kan skaffe Flertal derfor. Det er da at oplyse ham, og det, det gælder om, er netop at gøre det saa klart som muligt, saa at det ikke er muligt for Bestyrelsen at skaffe sig en stærkere Stilling, end det er nødvendigt at have. Det er i Almindelighed ikke Bestyrelsens Medlemmer, der skal beskyttes overfor Aktionærerne, det er Aktionærerne, der skal beskyttes overfor Handlinger af Bestyrelse og Direktion — saaledes har Historien lært os.

Med Hensyn til Revisionen — ogsaa et af de vigtigste Spørgsmaal — var det i Staunings Forslag foreslaaet, at Revisorerne ikke maatte staa i Tjenesteforhold eller i nært Slægtskabsforhold til Bestyrelse, Direktion, Bogholder eller Kasserer. Det synes ogsaa mig ganske naturligt, at man ikke har sin allernærmeste Slægt til at revidere sig, det er i hvert Fald ikke det, der giver den største Betyggelse. Men det er naturligvis en Behagelighed at kunne give sin Slægt et lille Revisorhonorar — det er i hvert Fald den eneste Begrundelse, som jeg kan finde for, at man lader Bestemmelsen om Slægtskabsforholdet gaa ud som Krav; der staar ikke i dette Forslag noget om, at Revisorerne ikke maa staa i nært Slægtskabsforhold til Bestyrelse, Direktion, Bogholder eller Kasserer. Det er i øvrigt en af de Ting, vi kender saa godt, at man i Aktieselskaber netop ofte vælger Revisorer, som man gerne ønsker skal have en lille Fortjeneste, og som man ogsaa gerne ønsker ikke skal se en alt for stærkt paa Fingrene.

Det forekommer mig imidlertid at være at svække de Krav, man i det tidligere Forslag har opstillet til Revisorerne, navnlig til deres selvstændige Stilling, og det forekommer mig ikke at være i Overensstemmelse hverken med Samfundets eller med Aktionærernes Interesser.

Vedrørende Generalforsamlingen havde man i det tidligere Lovforslag en Bestemmelse om, at en Aktionær ikke maatte deltage i Afgørelsen af Spørgsmaal om Aftaler mellem ham og Selskabet. Det har man ikke ment at kunne lade staa, og man har med en efter mit Skøn meget mærkelig Motivering ændret det derhen, at Aktionærerne skal have Lov til at deltage i Afgørelsen af Sager, som angaar dem selv. Man har strøget den tidligere Bestemmelse med den Motivering, at den vil kunne virke uheldigt ved Valget af korresponderende Redere, det vil sige Direktører i Rederiselskaber. Det ved jeg nu virkelig ikke. Er det da saaden, at en korresponderende Reder almindeligvis vælges af vedkommende Mand selv? Det synes at maatte være Tilfældet, og han vil altsaa ikke udelukkes fra at kunde vælge sig selv til korresponderende Reder. Men hvis han ikke kan faa de andre til at vælge ham, vilde jeg næsten tro, at han heller ikke burde vælges; hvis han ikke kan faa de andre til at indse, at det er klogt at vælge ham, ved jeg egentlig ikke, hvorfor man skal slaa fast, at han har Lov til at gøre det selv, og det er det, man gør her af Hensyn til de Selskaber, hvor den korresponderende Reder maaske ikke kunde blive valgt, hvis han ikke kunde stemme paa sig selv.

Jeg kommer saa til Spørgsmaalet om Likvidation, og jeg skal der gøre nogle Bemærkninger med Hensyn til de Tilfælde, hvor Generalforsamlingen vil have valgt en officiel Likvidator. Der stod i det tidligere Forslag, at Generalforsamlingen kunde opfordre Ministeriet, altsaa Handelsministeriet, til at udnævne en Likvidator. Det har man nu ændret til, at man kan anmode Overregistrator om at udnævne en Likvidator. Dette forekommer mig ikke at være heldigt, jeg synes, at dette bør ligge under Ministeriet. Om Ministeriet saa vil anvende Overregistrator til Vejledning, det er en Sag for sig, men efter min Mening kan man ikke give Overregistratoren denne rent formelle Bemyndigelse, medmindre man vil udvide Registraturen til at blive Tilsynsmyndighed, og det er der i øvrigt ikke nogen Tendens til. Men hvis ikke Registraturen og den, der leder denne, er en egent-